

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ζοφερό από μια ψυχή που μνησικακεί

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ξέχασε, λοιπόν, τις ξένες αμαρτίες, για να ξεχάσει και ο Κύριος τις δικές σου. Γιατί αν πεις, «Τιμώρησε τον εχθρό μου», έκλεισες το στόμα σου. Έχασε πια η γλώσσα σου το δικαίωμα να μιλάει στο Θεό. Πρώτα-πρώτα επειδή εξαρχής Τον παρόργισες, κι υστέρα επειδή ζητάς πράγματα που είναι αντίθετα στον ίδιο το χαρακτήρα της προσευχής.

Αφού, δηλαδή, προσέρχεσαι για να ζητήσεις συγχώρηση αμαρτημάτων, πώς μιλάς για τιμωρία; Το αντίθετο έπρεπε να κάνεις, να παρακαλός για τους άλλους, ώστε στη συνέχεια να παρακαλέσεις με παρρησία και για τον εαυτό σου. Αν προσευχηθείς για τους συνανθρώπους σου, τα πέτυχες όλα, έστω κι αν δεν πεις το παραμικρό για τις δικές σου αμαρτίες. Δεν υπάρχει τίποτα πιο ζοφερό από μια ψυχή που μνησικακεί και μισεί.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ακάθαρτο από μια γλώσσα που κακολογεί και καταριέται.

Άνθρωπος είσαι, μη γίνεσαι θηρίο. Το στόμα σου δόθηκε όχι για να δαγκώνεις, αλλά για να παρηγορείς με τα λόγια σου. Ο Θεός σε πρόσταξε να συγχωρείς, κι εσύ Τον παρακαλές να καταργήσει τη δική Του εντολή; Δεν σκέφτεσαι ότι ευχαριστιέται και γελάει ο διάβολος, όταν ακούει μια τέτοια προσευχή; Δεν συλλογίζεσαι ότι, από το άλλο μέρος, λυπάται ο Θεός, ο Πλάστης σου, ο Ευεργέτης σου, ο Σωτήρας σου; «Μα αδικήθηκα», λες, «και είμαι πικραμένος». Τότε, λοιπόν, προσευχήσου εναντίον του διαβόλου, που μας αδικεί περισσότερο από κάθε άλλον. Γιατί αυτός δημιουργεί και τους εχθρούς και τις έχθρες, αυτός είναι ο μεγάλος και μοναδικός εχθρός σου, με τον οποίο δεν είναι δυνατό να συμφιλιωθείς ποτέ.

Ο συνάνθρωπος, απεναντίας, όσα κι αν σου κάνει, είναι αδελφός σου. Γι' αυτό οφείλεις να προσεύχεσαι για το καλό του, για την ευτυχία του, για τη μετάνοια και τη σωτηρία του. Ας φροντίσουμε λοιπόν, αγαπητοί μου, να ζούμε και να ενεργούμε σύμφωνα με τις εντολές του Κυρίου, για να είναι καρποφόρα η προσευχή μας και να πετύχουμε τη βασιλεία των ουρανών.

Πηγή: agiameteora.net